

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 8. oktobrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa – Pensiju fonda pārvaldības pakalpojumu, ko pilnvarotajam sniedz ieguldījumu pārvaldītāji, sniegšana – Jebkādas riska kompensācijas izslēgšana – Arodpensiju shēma – Valsts nodokļu prakse – Apdrošināšanas darbības veikšana – Subjekti, kam ir licence – Subjekti, kam šādas licences nav – “Apdrošināšanas darījumu” jēdziens

Lietā C-235/19

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2019. gada 5. martā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 18. martā, tiesvedībā

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jāskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: P. Pikamē [*P. Pikamäe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *United Biscuits Pension Investments Limited* un *United Biscuits (Pensions Trustees) Limited* vērā – *D. Scorey, QC, C. Millard, solicitor, un M. Jones, barrister,*

– Apvienotās Karalistes valdības vērā – *Z. Lavery, pārstāve, kurai palīdz T. Ward, QC, un A. Macnab, barrister,*

– Eiropas Komisijas vērā – *R. Lyal un A. Armenia, pārstāvji,*

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 14. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *United Biscuits (Pension Trustees) Ltd* (turpmāk tekstā – “*United Biscuits Pension*”) un *United Biscuits Pension Investments Ltd* (turpmāk tekstā – “*UB*”) un *Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs* (Apvienotās Karalistes Iekšmumu un muitas dienests) par pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli (PVN).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Tiesību normas attiecībā uz PVN

3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu PVN uzliek “pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķina kā tās”.

4 Direktīvas 2006/112 131. pantā, kas ietilpst šīs direktīvas IX sadaļas “Atbrīvojumi” 1. nodaļā “Vispārīgie noteikumi”, ir noteikts:

“Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un āunprātīgu izmantošanu.”

5 Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 3. nodaļā “Atbrīvojumi citām darbībām” ietvertā 135. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šāds darījums:

a) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījums, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mērķi un apdrošināšanas aģenti;

[..].”

6 Šīs tiesību norma atbilst Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķina bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) 13. panta B daļas a) punktam, kurš bija piemērojams līdz 2006. gada 31. decembrim.

Tiesību normas attiecībā uz apdrošināšanu

7 Padomes Pirmās direktīvas 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā (OV 1979, L 63, 1. lpp.) [šeit un turpmāk neoficiāls tulkojums], kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/12/EK (2002. gada 5. marts) (OV

2002, L 77, 11. lpp.) (turpmāk tekstā – “Pirmā dzīvības apdrošināšanas direktīva”), 1. pantā bija paredzēts:

“Šā direktīva attiecas uz pašnodarbinātības uzskāšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic sabiedrības, kuras reģistrētas vai vēlas darboties dalībvalstīs kādā no turpmāk minētajām nozarēm:

1) šādu veidu apdrošināšana, kas veicama uz līguma pamata:

a) dzīvības apdrošināšana [..];

b) māža rentes apdrošināšana;

c) papildu apdrošināšana, ko veic dzīvības apdrošināšanas sabiedrības [..];

d) apdrošināšana, kādā ir iekļauti un Apvienotajā Karalistē un pazīstama kā *permanent health insurance not subject to cancellation* [neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana];

2) šādi darījumi uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas to administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātpersonu apdrošināšanas uzraudzību:

[..]

c) kolektīvo pensiju fondu pārvaldība, t.i., darījumi, ko attiecīgās sabiedrības veic, pārvaldot ieguldījumu, it īpaši līdzekļus no to struktūru rezervēm, kuras nodrošina maksājumu nāves vai pārdzīvošanas gadījumā vai darbības beigšanas vai darbības laika saņemšanas gadījumā;

d) šā punkta c) apakšpunktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;

[..]

3) darījumi, kas saistīti ar cilvēka māža ilgumu, kuri noteikti vai paredzēti sociālās apdrošināšanas tiesību aktos, ja apdrošināšanas sabiedrības tos izpilda vai pārvalda uz savu risku saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.”

8 Atbilstoši šīs pašas direktīvas 6. pantam:

“Lai sāktu darbības, uz kurām attiecas šā direktīva, nepieciešams iepriekš saņemt licenci.

[..]”

9 Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punktā bija noteikts:

“Licenci izsniedz par kādu konkrētu dzīvības apdrošināšanas veidu, kādi uzskaitēti pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis veids.

[..]”

10 Minētās direktīvas 8. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Apdrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts nosaka šādas prasības:

[..]

b) t?m j?ierobežo dar?jumi l?dz tiem, ko paredz š? direkt?va, un ar tiem tieši saist?t?m darb?b?m, neveicot nek?du cit?du komercdarb?bu.”

11 Š?s pašas direkt?vas pielikum? bija ietverts saraksts “Apdrošin?šanas veidu klasifik?cija”, kura VII punkt? bija min?ta “direkt?vas 1. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt? min?to kolekt?vo pensiju fondu p?rvald?ba”.

12 Pirm? dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?va tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dz?v?bas apdrošin?šanu (OV 2002, L 345, 1. lpp.). Direkt?vas 2002/83 2. pant? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. pant? paredz?tie noteikumi. Direkt?vas 2002/83 5. panta 2. punkt? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 7. panta 2. punkta noteikumi. Direkt?vas 2002/83 I pielikuma nosaukums bija “Dz?v?bas apdrošin?šanas veidi”, un t? VII punkt? bija nor?d?ta “kolekt?vo pensiju fondu vad?ba [p?rvald?ba], kas min?ta 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt?”.

13 Direkt?va 2002/83 savuk?rt tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uz??m?jdarb?bas uzs?kšanu un veikšanu apdrošin?šanas un p?rapdrošin?šanas jom? (Maks?tsp?ja II) (OV 2009, L 335, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Otr? maks?tsp?jas direkt?va”). P?d?j?s min?t?s direkt?vas 2. panta 3. punkt? b?t?b? identiski ir p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. panta saturs.

14 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas 14. panta “Licenc?šanas princips” 1. punkt? ir noteikts:

“Lai s?ktu dar?jumus tieš?s apdrošin?šanas vai p?rapdrošin?šanas jom?, uz ko attiecas š? direkt?va, vajadz?ga licence.”

15 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas 15. panta 2. punkts ir formul?ts š?di:

“Saska?? ar 14. pantu licenci izsniedz k?dam no tieš?s apdrošin?šanas veidiem, kas uzskait?ti I pielikuma A da?? vai II pielikum?. T? attiecas uz visu apdrošin?šanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedz?js nev?las to attiecin?t tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošin?šanas veids.”

16 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas II pielikuma “Dz?v?bas apdrošin?šanas veidu [klasifik?cija]” VII punkt? ir nor?d?ta “kolekt?vo pensiju fondu vad?ba [p?rvald?ba], kas min?ta 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punkt?”.

Apvienot?s Karalistes ties?bas

17 No l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka saska?? ar Apvienot?s Karalistes tiesisko regul?jumu par apdrošin?šanas sabiedr?bu licenc?m pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana, ieskaitot ar noteikt?m arodpensiju sh?m?m saist?tus pakalpojumus, ietilpst k?d? “apdrošin?šanas” veid?, ja to sniedz apdrošin?šanas licences tur?t?js atbilstoši *Insurance Companies Act* (Apdrošin?šanas sabiedr?bu likums) (turpm?k tekst? – “apdrošin?t?ji”).

18 Apdrošin?t?ji turkl?t bija pak?auti priv?to apdrošin?šanu uzraudz?bas kompetento administrat?vo iest?žu kontrolei. Pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumus var?ja pied?v?t ar? pilnvaroti uz??mumi saska?? ar citiem ties?bu aktiem (turpm?k tekst? – “uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji”).

19 Attiec?b? uz PVN par pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumiem no Tiesai iesniegtajiem

lietas materiāliem izriet, ka attiecīgaj? laikposm? Apvienot?s Karalistes nodokļu administrācija atš?ir?gi piemēroja PVN atkarībā no t?, vai pakalpojums sniedza apdrošināt?ji vai uz??mumi, kas nav apdrošināt?ji. Pirms 2005. gada 1. janvāra š? atš?ir?g? attieksme esot izrietējusi no tiesību normām, kurās apdrošināšanas darījumu atbr?vojums no nodokļa bija paredzēts tikai tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri bija sa??muši licenci k? apdrošināt?ji. Pēc grozījumiem tiesību aktos, kas stājās spēkā šaj? datum?, nodokļu administrācija, pēc iesniedzējtiesas teikt?, turpināja ierobežot š? atbr?vojuma piemērošanu tikai attiecībā uz apdrošināt?ju sniegtajiem pensiju fondu pārvaldības pakalpojumiem, lai gan šis ierobežojums vairs neatbilda likumam.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

20 *United Biscuits Pension* ir arodpensiju shēmas, kas izveidota *United Biscuits (UK) Ltd* darbiniekiem, pilnvarot?. *UB* ir bijus? kolektīvo ieguldījumu fondu pilnvarot?, kur? tika ieguldīti š?s shēmas aktīvi laikposm? no 1989. līdz 2006. gadam.

21 Turpmākie minēt? fonda pilnvarotie izmantoja pārvaldīt?ju pakalpojumus. Pēdējie minētie bija gan apdrošināt?ji, gan uz??mumi, kas nav apdrošināt?ji.

22 No sniegtajiem pakalpojumiem tie, par kuriem rēķinus izrakstējuši uz??mumi, kas nav apdrošināt?ji, saska?? ar Apvienotaj? Karalistē spēkā esošajiem noteikumiem vai praksi nevarēja tikt atbr?voti no PVN, par ko tika iesniegtas sēdzības *United Biscuits Pension* un *UB*.

23 Pēdējās minētās k? pensiju fonda pilnvarotās vēlt?gi līdz Apvienot?s Karalistes nodokļu administrāciju atmaksēt attiecīgo PVN, pēc tam vērsts *High Court of Justice (England & Wales), Chancery division* (Augst? tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera kompetences lietu departaments, Apvienot? Karaliste).

24 T? ar 2017. gada 30. novembra spriedumu to prasību noraidīja, pamatojoties uz atbr?vojuma neesamību valsts tiesībās attiecībā uz konkrēto laikposmu.

25 Izskatot apelācijas sēdzību par šo spriedumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības ļauj atbr?vot no PVN pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšanu.

26 Š?dos apstākļos *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai š?du prejudiciālu jautājumu:

“Vai t?du pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšana, kurus prasīt?j?m ir snieguši a) apdrošināt?ji un/vai b) uz??mumi, kas nav apdrošināt?ji, ir “apdrošināšanas darījumi” Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

27 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan pamatliet? aplūkoto taksācijas periodu secīgi regulēja Sest? direktīva un Direktīva 2006/112, jo Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir identisks Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam, uz prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, pamatojoties tikai uz jaunāko no š?m abām normām, kas ir spēkā š? sprieduma pasludināšanas dien?.

28 Ar savu jautājumu iesniedzjtiesa b?tb? jaut?, vai Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka ieguldjumu p?rvald?bas pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju sh?mai, izsl?dzot jebk?du riska kompens?ciju, var tikt kvalific?ti k? “apdrošin?šanas dar?jumi” š?s ties?bu normas izpratn? un l?dz ar to uz tiem var attiekties min?taj? ties?bu norm? paredz?tais atbr?vojums no PVN par labu š?diem dar?jumiem.

29 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka j?dzieni, kas tiek izmantoti, raksturojot PVN direktvas 135. panta 1. punkt? nor?d?tos atbr?vojumus no nodok?a, ir j?interpret? šauri, jo šie atbr?vojumi ir atk?pes no visp?r?j? principa, ka ar PVN apliek katru pakalpojumu, kuru nodok?a maks?t?js sniedz par atl?dz?bu (spriedums, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C?40/15, EU:C:2016:172, 20. punkts).

30 Run?jot, pirmk?rt, par šaj? ties?bu norm? min?tajiem apdrošin?šanas dar?jumiem, tos visp?r?j? izpratn? un atbilstoši past?v?gajai judikat?rai raksturo apdrošin?t?ja pien?kums, iepriekš iekas?jot pr?miju, apdrošin?tajai personai, ja ir iest?jies apdrošin?šanas gad?jums, sniegt pakalpojumu, par kuriem ir pan?kta vienošan?s, nosl?dzot l?gumu (skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C?40/15, EU:C:2016:172, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

31 Šaj? gad?jum? iesniedzjtiesa nor?da – un tas tika apstiprin?ts tiesas s?d? –, ka pras?t?j?m pamatliet? saska?? ar l?gumu sniegtie pakalpojumi bija vien?gi ieguld?jumu p?rvald?ba to v?rd?, izsl?dzot jebk?du riska kompens?ciju.

32 Ir skaidrs, ka š?da pakalpojumu sniegšana neatbilst š? sprieduma 29. un 30. punkt? min?tajiem krit?rijiem, jo Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts paredz?to atbr?vojumu galvenok?rt pamato gr?t?bas noteikt pareizu PVN b?zi apdrošin?šanas pr?mij?m, kas saist?tas ar riska segumu.

33 Pret?ji tam, ko apgalvo pras?t?jas pamatliet?, neviens cits piesaistes krit?rijs j?dzienam “apdrošin?šanas dar?jumi” Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn? nevar izriet?t no Tiesas judikat?ras vai Savien?bas ties?b?m apdrošin?šanas jom?.

34 Attiec?b? uz Tiesas judikat?ru pras?t?jas pamatliet? atsaucas uz 1999. gada 25. febru?ra sprieduma *CPP* (C?349/96, EU:C:1999:93) 18. punktu un 2001. gada 8. marta sprieduma *Skandia* (C?240/99, EU:C:2001:140) 30. punktu.

35 Protams, šajos punktos b?tb? ir apgalvots, ka neviens iemesls ne?auj j?dzienu “apdrošin?šana” interpret?t atš?ir?gi atkar?b? no t?, vai tas ir ietverts direkt?v?s par apdrošin?šanu vai direkt?v?s par PVN.

36 Tom?r, k? to uzsv?ris ?ener?ladvok?ts savu secin?jumu šaj? liet? 71.–75. punkt?, izr?d?s, ka min?tajos punktos, lasot tos spriedumu kontekst?, kuros tie ietilpst, paties?b? ir atsauce uz apdrošin?šanas ?stenošanas noteikumiem, t?diem k? pabalsti nat?r? vai starpnieka esam?ba starp apdrošin?t?ju un apdrošin?to personu. Savuk?rt Tiesa, kas ir atsaukusies uz j?dzienu “apdrošin?šana” visp?r, nevis uz j?dzienu “apdrošin?šanas dar?jumi” kop?j?s PVN sist?mas izpratn?, nav v?l?jusies noteikt nepieciešamo un rakstur?go saikni starp p?d?jo min?to un iesp?jam?m ties?bu kategorij?m, kas ir ietvertas direkt?v?s par apdrošin?šanu. T?d?j?di gan vien?, gan otr? no pras?t?ju pamatliet? min?tajiem spriedumiem atk?rtoti un piem?roti š? sprieduma 29. un 30. punkt? min?tie krit?riji, tos neapšaubot vai nepapildinot, ?emot v?r? Savien?bas ties?bas apdrošin?šanas jom?.

37 Turklīt attiecīgo direktīvu noteikumu precīza analīze nevar pamatot ideju, ka tādī pensiju fondu pārvaldības pakalpojumi kā pamatlīet var ietilpt Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā.

38 Proti, saskaņā ar pašu Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta formulējumu, kas būtībā ir pārņemts direktīvas, kuras to aizstāja, šajos tiesību aktos paredzētās dzīvības apdrošināšanas darbības ir vai nu šī panta 1. punktā minētās “apdrošināšanas” darbības, vai arī šī panta 2. un 3. punktā minētās “darījumi”.

39 Šo “darījumu” skaitī ir “kolektīvo pensiju fondu pārvaldība”.

40 Kā enerģētiskās būtībā ir norādījis secinājumu 58. punktā, lai gan šī panta 1. punktā minētā “apdrošināšana” ir apdrošināšanas darbības šī jēdziena ierastajā izpratnē, “darījumi” ir līdzīgi un cieši saistīti ar šīm apdrošināšanas darbībām. Runa ir par papilddarījumiem, uz kuriem attiecas Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva un to aizstājotie tiesību akti, tomēr tie nav uzskatāmi par “apdrošināšanu” direktīvu apdrošināšanas jomā izpratnē.

41 Tādējādi Savienības likumdevējs direktīvu apdrošināšanas jomā piemērošanai pamatlīet aplūkotos pakalpojumus ir vēlējies uzskatīt par tiem, kas nav “apdrošināšana”.

42 Pretī tam, ko apgalvo prasītājas pamatlīet, šo secinājumu nevar atspēkot, ņemot vērā direktīvu apdrošināšanas jomā pielikumu formulējumu, ciktāl tajos ir minēta pensiju fondu pārvaldība kā apdrošināšanas darbība.

43 Šajā ziņā ir taisnība, ka neskaidrība var izrietēt no tā, ka dažos no šiem pielikumiem ir izmantoti jēdzieni “apdrošināšanas veidi” vai “dzīvības apdrošināšanas veids”.

44 Tomēr šī neskaidrība neiztur attiecīgo tiesību normu kontekstuālo analīzi.

45 Attiecībā uz Pirmās direktīvas par dzīvības apdrošināšanu pielikuma nosaukumu angļu valodā ir jānorāda, ka to ir minējis enerģētiskās secinājumu 60. punktā, ka tikai tā dēļ un angļu valodas versijā “apdrošināšanas veidi” ir kvalificēti kā “veidi”, bet vācu, franču, itāļu un holandiešu valodas versijā ir atsauce tikai uz darbības “nozārām”, tādējādi ļaujot saprast, ka “kolektīvā fonda pārvaldība”, kas ietverta šī pielikuma VII punktā, ir nevis viens no apdrošināšanas veidiem, bet gan viena no darbības nozarēm.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir interpretējamās un piemērojamās vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu versijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma vispārējās struktūras [sistēmas] un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 2005. gada 8. decembris, *Jyske Finans*, C-280/04, EU:C:2005:753, 31. punkts).

47 Šajā ziņā, un tas pats attiecas arī uz Direktīvas 2002/83 I pielikuma un Otrās maksātspējas direktīvas II pielikuma nosaukumiem, ir jāatgādina, ka šo direktīvu pielikumu ietvertās klasifikācijas mērķis ir tostarp noteikt darbības, uz kurām attiecas šajos tiesību aktos paredzētās obligātās licences darbības uzsākšanai dalībvalsts teritorijā.

48 Šīs licences prasība, kā tas izriet no Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. un 6. panta, lasot tos kopsakarā, ir būtībā nemainīga turpmākās direktīvas attiecībā uz “darībām, uz kurām attiecas šī direktīva”.

49 Kā norādīts šī sprieduma 38. un nākamajos punktos, šīs darbības ietver gan

“apdrošināšanas”, gan papildu “darbības”, kuru vidē ir pensiju fondu pārvaldība.

50 Tādējādi, ņemot vērā direktīvā apdrošināšanas jomā vispārīgo sistēmu, ir loģiski, ka šādas direktīvas paredzētā darbību klasifikācija to pielikumos ietver apdrošināšanas un pensiju fondu pārvaldības darbības, un šā klasifikācija nevar tikt interpretēta kā tāda, kas šīs darbības pielīdzina apdrošināšanai.

51 ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112/135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmā, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par “apdrošināšanas darījumiem” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN par labu šādiem darījumiem.

Par tiesāšanas izdevumiem

52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmā, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par “apdrošināšanas darījumiem” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) par labu šādiem darījumiem.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – angļu.